O princezně Karolínce

Autorky: Ondřejka Zavadilová, Jana Kotásková / Domov Beruška

Loutky obsazení: Kašpárek, Král, Princezna, Chasník, Čaroděj, Děti

1. obraz – Hradní sál

Kašpárek – nahlas: Dobrý den, děti! Tak vás vítám u nás na hradě! Já jsem Kašpárek Šáša.

Mám tuze rád, srandu, legraci a zkrátka všechno, při čemž se já a všichni v mém okolí baví!

Ale teď jsem smutný. Jsem hodně smutný. Celé naše veselé království se trápí. A to jen proto,

že naše princezna Karolínka zlobí. Taky děti někdy doma zlobíte maminku a tatínka? Že né?

Tomu nevěřím! (směje se) A víte, čím nás zlobí Karolínka? Od té doby, co k nám přišel cukrář

nechce, jíst nic jiného, než jen čokoládu a samá sladká jídla! Ať se kuchařka snaží jakkoliv,

nechce jíst. Nic jí nechutná, nevoní, na nic nemá chuť. To by se vyvařovaly jen samé krupičky,

kašičky, smažily se palačinky, lívance... Hmmmm mňáááám! No jo, kdo by to neměl rád, ale

my všichni přece víme, že musíme jíst všechno a ne, jen tyhle dobroty. Ale naše princezna to

vědět nechce. Je pořád nemocná, slabá, smutná, bez nálady... Není s ní vůbec žádná legrace...

Děti, nenapadá vás, jak máme naši princeznu naučit, aby jedla polévky, maso, ovoce, zeleninu

a...

Král – přibíhá: Šášo! Kašpárku Šášo! Kde jsi? Á tady jsi. S kým si to tu povídáš?

Kašpárek: S dětmi, pane králi. Napadlo mě, jestli by nám třeba neporadily, jak naši Karolínku

naučit, aby pořádně jedla. Děti, napadá vás něco? Co říkáte? Čaroděj? Že by nám pomohl

Čaroděj? Tak ho s námi zavolejte! Čaroději! Čaroději! Přijď nám na pomoc!!

Čaroděj - bliká světlo, přichází: Kdo mě to volá? Kdo potřebuje mou pomoc?

Král: Milý čaroději, kdybys věděl, jak jsem smutný. Má dcera mi chřadne před očima. Nechce

jíst nic jiného než sladká jídla. A děti nám poradily, že bys nám mohl pomoci.

Kašpárek: Ano, ano, pomůžeš nám prosím?

Čaroděj: No jistě, když mám čarovat, tak budu čarovat. Ale vaší princezně dáme pořádně za

vyučenou! (chachacha – směje se)

Princezna - pomalu: Tatínku je mi tak slabo. Nemáš nějaký bonbón? Nebo čokoládu? Kde je

cukrář? Na oběd jsem si poručila větrníky a lívanečky s čokoládovým krémem, ale místo toho,

mi kuchařka přinesla nějakou rybu s bramborem a zeleninou. Bléééééé! Já chci čokoládu! A

chci a chci! (Vzteká se, dupe nohama)

Král – zoufale: Tady to vidíš, Čaroději. A vy, milé děti, taky! Co si počneme?

Čaroděj: To už nechejte na mně, chachacha! A mává rukama – čaruje. (Bliká světlo)

2.obraz – Chaloupka

Princezna - stojí před domkem: Kde to jsem? Co se to stalo? Děti, nevíte, jak jsem se sem

dostala? (Mluví s dětmi) Cože? Čaroděj? Co si teď počnu?! (Smutně se prochází, až uvidí

chaloupku a vstoupí do ní)

3.obraz – V chaloupce

Princezna pozdraví: Dobrý den, neměli byste něco k snědku?

Chasník: Dobrý den princezno (ukloní se), kde se tady berete? Samozřejmě, že vám dáme něco

k snědku. Naše máma dnes uvařila výbornou bramboračku! Děti, udělejte princezně Karolínce

místo u stolu!

Děti: Jééé! Princezna! A bude s námi jíst maminčinu výbornou bramboračku! Jupíííí! Pojďte,

princezno Karolínko!

Princezna: Brrááámboooooráááááčkuuuuuu?! Cože?! To je z brambor, ne??? Bléééééé! To

přece není jídlo pro princeznu! Já chci dort! Palačinky! Lehký, nadýchaný krém! Horkou

čokoládu, šlehačku...

Chasník: Ale princezno, tohle my nemáme. Jídlo máme jen z toho, co si vypěstujeme. Dobrou

zeleninu, ovoce. Vajíčka od našich slepic, mléko od naší krávy. Ale je to velmi dobré a zdravé!

Děti: Ano! Máme samá dobrá jídla!

Princezna – otráveně: No fuj! Nechte si taková dobrá jídla! Ccccc... (přechází dopředu a

mluví k dětem) Chci čokoládu! Chci domů za svým cukrářem! Čaroději! Hned mě vrať domů!

Já ti to nařizuji! Jsem princezna a musíš mě poslouchat!

Ozve se hlas čaroděje: Hahahaha – já tebe mám poslouchat? Ty mě budeš poslouchat!

Hahahaha

4. obraz – Poušť

Princezna – smutně: Ach jo. Jsem tady úplně sama, mám velký hlad, nikde nic není. Pusto,

jen písek. Žádné voňavé květiny, stromy, zelená tráva... a jaký já mám hlad! Čaroději! Hned

mě vrať domů! Chci domů! A chci čoko... Vlastně bych si dala cokoliv k jídlu. Rybu od naší

kuchařky Madly, bramboračku od těch dobrých lidí. Prosím! Čaroději, slyšíš mě? Vrať mě

zpátky domů!

Čaroděj – vesele: Co jsi to to říkala, princezno? Že bys snědla cokoliv? Pche! To říkáš jen tak!

Princezna: Opravdu, Čaroději, opravdu. Slibuji, že už budu jíst všechno, co nám Madla uvaří!

Čaroděj – *přiletí*: No dobrá, já ti tedy věřím. Vrátíme se zpátky na hrad, ale pokud nesplníš,

co jsi slíbila, vrátíš se zpátky sem na poušť a domů už se nikdy nepodíváš!

Princezna – *radostně*: Ano, ano! Slibuji! Budu jíst všechno a už mám na všechno velkou chuť!

5.obraz – Hradní sál

Princezna – šťastně: Tatínku! Šášo! Jsem zpátky doma! Madlo, já mám hlad!

Král – šťastně: Karolínko moje, to jsem rád, že jsi v pořádku! Vítej doma!

Kašpárek – *vesele*: Hurá hurá hurá!

Cukrář přibíhá - nese dort: Slyšel jsem, že tady má někdo hlad! Už se to nese princezno, to

si pochutnáte!

Princezna: Jéééé dóooort!

Čaroděj – *přísně:* Princezno!

Princezna: Já vím čaroději. (Otočí se na kuchařku) Madlo, prosím, donesla bys mi tu svou

dobrou rybu? A neuvařila bys mi bramboračku?

Cukrář – důrazně: No princezno, přece byste nejedla taková obyčejná jídla? Tady máte svůj

oblíbený čokoládový dort! Udělám vám zmrzlinový pohár, na jaký jen pomyslíte! A co takhle

nějaký zákusek?

Kuchařka: Samozřejmě, že vám vše připravím, princezno!

Cukrář - výsměšně: No snad byste to opravdu nejedla! Fuj! Podívejte se na karamelovou

polevu na dortu, jak je sladká a voňavá....

Čaroděj: Každý přece ví, že jíst se musí všechno! Viďte děti! Taky přece doma snídáte

například rohlík se sýrem, svačíte jablíčko, obědváte nějakou polévku, maso s rýží, večeříte

chleba s máslem, no ne?

Princezna – tázavě: Nooo, ale to bych opravdu měla jíst jen tohle? A to už nikdy nebudu mít

čokoládu, bonbóny, oplatky a další dobroty?

Kašpárek: Ale princezno, samozřejmě, že si můžete dál pochutnávat na sladkých dobrotách,

ale jen občas. Tak schválně, děti, jak často dostáváte čokoládu? No jistě, támhle chlapeček za

odměnu za jedničky ve škole, támhle holčička za to, že pomohla mamince s nákupem...

Karolínko, Karolínko, vždyť je spoustu výborných zdravých jídel! Uvidíte, jak si na nich

pochutnáte! A pak si dáte jako třešinku na dortu kousek čokolády nebo cokoliv na co máte

chut'! Ale opravdu jen kousek.

Princezna – *vesele*: Tak jo, já se pokusím.

Cukrář – rozhořčeně: To nemyslíte vážně! Co moje sladké dobroty?!

Princezna: Ale cukráři, tvé sladkosti jsou dobré, ale budu to dělat jako děti. Vezmu si k obědu

něco pořádného a budu mít jistě spoustu síly a budu vysmátá jako tyhle děti!

Cukrář – zakřičí: Néééééé! Co si teď počnu, když už vůbec nemáte zájem o mé sladkosti!

Král: Ale cukráři! Samozřejmě že máme všichni zájem o tvou sladkou kuchyni, ale musíme se

zamyslet a dát si trochu pozor, co jíme. Budeš pomáhat tady Madle s vařením a jistě bude

spousta příležitostí k tomu, abys nám upekl dort anebo udělal nějaký dobrý zákusek. A vidíš,

utíkej do kuchyně a udělej něco hodně dobrého tady pro našeho přítele Čaroděje, který dokázal,

aby Karolínka byla zase jako dříve. Aby byla zdravá, silná a veselá!

Cukrář – vesele: Hurá! Děkuji, pane králi, děkuji! A na oslavu toho všeho si uděláme pořádnou

hostinu! Madlo, pojď! Dáme hlavy dohromady a uděláme velké pohoštění! (Všichni odchází a

zůstává kašpárek)

Kašpárek - *k dětem*: Ták to nakonec všechno dobře dopadlo děti. Oslava byla veliká, hodovalo

se a slavilo! A kdybyste viděly jak krásný a výborný dort upekl náš cukrář! Byl plný

slaďoučkého ovoce! A jak si na něm naše Karolínka pochutnala! Tak si děti pamatujte, že jíst

musíme všechno: od zdravé zeleniny, přes ovoce plné vitamínů, polévky, maso, vajíčka a

nakonec se dostaneme i ke sladké odměně!

KONEC